

Το γερασμένο πρόσωπο της μάνας με τα πολλά παιδιά.

/ [Γενικά](#)

Κάντε σιωπή! Μια ανείπωτη με λούζει ευδαιμονία.

Πράος και αργός ξεχύνεται ο καπνός της κυριακάτικης αυγής. Απλώνει χαμηλά πάνω απ'τα δένδρα και σιμά στο φράχτη. Κι απλώνει ανάλαφρος σιμά στις δάφνες και τις αγριοκερασιές και τις αγριοτριανταφυλλιές που ανθούνε κάτωθι τους.

Είδα σε κάποιο σπίτι μια βραδυά τις βαθύπλουτες κυρίες μέσα στα λούσα βουτηγμένες. Άκουσα τι ετραγούδαγαν τόσο καιρό οι τραγουδιστές Κι ένοιωσα τι αναδύθηκε ρόδινο από νειάτα μέσ'από τα γαλανά νερά και τον αφρό τον άσπρο.

Ιδέστε μια γυναίκα καθώς κοιτάζει κάτω από την σκέπη της, το πρόσωπό της είναι πιο ξάστερο και πιόμορφον ακόμα κι από τον ουρανό.

Καθισμένη σε κάποια πολυθρόνα,κάτ'από τον ίσκιο ,στη μπασιά μιας φάρμας. Ο ήλιος ίσα που αντιφέγγει απάνω στο λευκό γεροντικό κεφάλι της.

Το άνετο φόρεμά της είναι υφασμένο με κλωστή του λιναριού.

Οι εγγονοί της καλλιέργησαν το λινάρι και οι εγγονές της το γνέσανε, το στρίψανε στη ρόκα και το ύφαναν στον αργαλειό.

Είναι μελωδικός ο τόνος της γής.

Είναι το τέρμα,που η φιλοσοφία δεν μπορεί για να το ξεπεράσει, μα κι ούτε που γυρεύει να το ξεπεράσει.

Είναι η δικαιωμένη μάνα των ανθρώπων.

WALT WHITMAN

«Από τον εξώστη του Προεδρικού Σπιτιού ο Αβραάμ Λινκολν παρακολουθούσε πάνω από μία ώρα το ανθρώπινο ποτάμι που περνούσε κάτω από τα μάτια του για να τον χαιρετίσει όταν ξαφνικά άγγιξε το διπλανό του και κοιτάζοντας σ'ένα σημείο στο πλήθος ρώτησε :Ποιός είναι αυτός;Κι αν ο πλαϊνός του Λίνκολν δεν προλάβαινε να ψιθυρίσει τ'όνομά του ίσως να ξέσπαγε από τα πλήθη ωσάν παιάνας η σαν Ιακχος μυστικός η ιερή προσωπική μα και μαζί πανανθρώπινη τεράστια συμφωνία οπούναι η ίδια η ποίηση του WALT WHITMAN!!!»

ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΣ

Πηγή: ifigeneia-georgiadou-math.blogspot.gr